

Doktorat ks. Krzysztofa Ossowskiego

Dnia 9 grudnia 2014 roku na Wydziale Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej ks. mgr. Krzysztofa Ossowskiego, absolwenta wyżej wymienionego Wydziału. Doktorant przedłożył Radzie Wydziału rozprawę pt. *Sprawa beatyfikacji sługi Bożego biskupa Konstantyna Dominika (1870-1942)*. Praca doktorska została napisana na wspomnianym Wydziale pod kierunkiem ks. prof. UKSW dr. hab. Wiesława Kiwiora. Recenzentami rozprawy byli ks. prof. dr. hab. H. Misztal oraz ks. prof. UKSW dr. hab. Henryk Stawniak.

Proces beatyfikacyjny sługi Bożego biskupa Konstantyna Dominika odgrywa doniosłe znaczenie dla diecezji pelplińskiej. Stwarza bowiem możliwość, że Kościół ten będzie miał w gronie błogosławionych swojego biskupa. Byłby on pierwszym błogosławionym związanym ściśle z diecezją pelplińską, na terenie której pracował i gdzie spoczywają jego doczesne szczątki. Jego proces beatyfikacyjny trwa już od przeszło 50 lat i jeszcze się nie zakończył.

Przedłożona dysertacja składa się z następujących części: wykaz skrótów (ss. 7-8), wstęp (ss. 9-14), trzy rozdziały merytoryczne podzielone na punkty i podpunkty (ss. 15-199), zakończenie (ss. 300-306) oraz wykaz bibliografii (ss. 307-329).

Wstęp swojej publikacji Autor rozpoczął od tematu powszechnego powołania do świętości, a następnie określił główną tezę pracy, którą zawarł w trzech pytaniach: czy sprawa spełnia wymogi prawno-kanoniczne do beatyfikacji Apostoła Pomorza i Kaszub?; czy kandydat do chwały ołtarzy cieszy się rzeczywiście spontaniczną, uzasadnioną, rozpowszechnioną i trwałą sławą świętości i znaków, podzielaną przez poważnych wiernych?; czy beatyfikacja przyniesie chwałę Bogu oraz duchowy pożytek Kościołowi i wszystkim poszukującym prawdy i doskonałości ewangelicznej? Następnie Autor przedstawił szczegółowo metody badawcze, którymi posłużył się w opracowaniu tematu i scharakteryzował strukturę oraz poszczególne

części swojej dysertacji. Dalej wskazał bibliografię, którą wykorzystał, gdzie na szczególną uwagę zasługują dokumenty z Tajnego Archiwum Watykańskiego, Archiwum Kongregacji do Spraw Nadzwyczajnych Kościoła, Archiwum Świętej Kongregacji Konsystorialnej, Archiwum Nuncjatury Apostolskiej w Warszawie, Archiwum Rzymskiego Postulatora.

Tytuł pierwszego rozdziału, *Życie i działalność sługi Bożego biskupa Konstantina Dominika* (ss. 15-93), dokładnie charakteryzuje jego zawartość. Autor opisuje w nim środowisko rodzinne, dzieciństwo, lata szkolne i studia seminaryjne, kapłaństwo, posługę i ostatnie lata życia sługi Bożego. Opis ten opiera się głównie o literaturę historyczną i teologiczną autorstwa ks. Henryka Ormińskiego, Klemensa Derca, ks. Henryka Zielińskiego, ks. Krzysztofa Kocha i ks. Leszka Jażdżewskiego. Biskup Dominik scharakteryzowany jest jako osoba ogromnej pracowitości, posłuszna woli Bożej, cechująca się wielką miłością Boga i bliźniego, doświadczona cierpieniem, żyjąca w duchu ewangelicznego ubóstwa i czystości. Szczególnie cenny w tym rozdziale jest siódmy podrozdział, w którym zawiera się opis dotychczasowego przebiegu procesu beatyfikacyjnego (ss. 85-93), m.in. aktualny stan sprawy i osoby, które się nim zajmują oraz trudności prawno-proceduralne wynikające ze zmieniającego się prawa kanonizacyjnego.

W rozdziale drugim przedstawiającym *Wymogi prawne stawiane sprawie beatyfikacyjnej wyznawcy* (ss. 94-189) zaprezentowane są przepisy prawa kanonicznego w ujęciu historycznym i współczesnym dotyczące opinii świętości, heroiczności cnót, sławy znaków i łask szczególnych, kultu prywatnego oraz waloru eklezjalnego sprawy beatyfikacyjnej i kanonizacyjnej. Pozwala to czytelnikowi na poznanie najistotniejszych kryteriów świętości kanonizowanej. Wykorzystane w rozdziale treści pochodzą przede wszystkim ze źródeł prawa kanonizacyjnego, opracowań monograficznych oraz podręcznikowych polskich i zagranicznych autorów.

Ostatni, trzeci rozdział zatytułowany *Specyfika drogi do świętości sługi Bożego biskupa Konstantina Dominika* (ss. 190-299) jest najistotniejszą częścią dysertacji. Autor, uwzględniając wyniki badań z pierwszego i drugiego rozdziału, przeprowadził uważną analizę kluczowych momentów życia i działalności sługi Bożego biskupa Konstantina Dominika. Uczynił to z perspektywy prawa kanonizacyjnego w odniesieniu do wyznawców, aby odpowiedzieć na pytanie, czy sprawa beatyfikacyjna sługi Bożego spełnia wszystkie wymagania stawiane kandydatom do chwały ołtarzy. Przeprowadzone badania naukowe stanowią szczegółową aplikację aktualnych norm prawa kanonizacyjnego do tego konkretnego przypadku. Doktorant

z badał praktykę cnót chrześcijańskich w życiu i działalności sługi Bożego; opinię świętości za życia, przy i po śmierci; kult prywatny oddawany słudze Bożemu; sławę znaków i łask szczególnych uzyskiwanych od Boga za jego wstawiennictwem; walor eklezjalny sprawy, a więc możliwe korzyści duchowe, jakie dla Kościoła i dla społeczności ludzkiej mogłyby przynieść ewentualna beatyfikacja sługi Bożego biskupa Konstantyna Dominika.

Zakończenie pracy stanowi przedstawienie konkluzji, będących wynikiem przeprowadzonych rozważań i analiz. Autor stwierdza w nim, że sługa Boży biskup Konstantyn Dominik to postać ciągle żywa w Kościele lokalnym na Pomorzu i Kaszubach. Jego życie i działalność mogą służyć za przykład młodzieży, alumnom wyższych seminariów, wychowawcom, kapłanom, pasterzom Kościoła. Przeprowadzone badania wykazały, że istotnymi elementami, uzasadniającymi prowadzenie procesu beatyfikacyjnego sługi Bożego biskupa Konstantyna Dominika, są: sława świętości mająca swe źródło w heroicznym praktykowaniu przez niego cnót chrześcijańskich i znajdująca potwierdzenie w uzyskiwanych łaskach za jego wstawiennictwem oraz walor eklezjalny przedmiotowej sprawy beatyfikacyjnej. Sława świętości biskupa Konstantyna Dominika była obecna za jego życia, w chwili jego śmierci, i nadal rozwija się wśród wiernych. Na pytania postawione we *Wstępie* Autor udzielił pozytywnej odpowiedzi. Tym samym uznał, że jego praca wyczerpała tezę postawioną jako zadanie do udowodnienia.

Recenzenci dysertacji wskazali tak pozytywne, jak i negatywne jej walory. W końcowych wnioskach ocenili ją jako odpowiadającą wymogom stawianym przez prawo rozprawom doktorskim, tak pod względem merytorycznym, jak i formalnym. Zgodnie też podkreślili, że Autor dobrze zrealizował postawione sobie zadanie badawcze.

Rada Wydziału Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, biorąc pod uwagę wyniki egzaminu doktorskiego, walor naukowy przedłożonej pracy właściwy dla rozpraw doktorskich, opinie recenzentów oraz pozytywny wynik obrony nadała ks. mgr. Krzysztofowi Ossowskiemu stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa kanonicznego.

ks. Tomasz Białobrzeski